

Sindicats, patronals i Generalitat signen l'acord per impulsar la negociació col·lectiva i el marc de relacions laborals català

Després de més de dos mesos de negociacions i mobilitzacions, especialment la jornada de lluita del 23 de maig, s'han anat desbloquejant alguns dels convenis oberts tot i que, a dia d'avui, d'altres encara es troben en situació de bloqueig i en perill de perdre la ultraactivitat.

Posteriorment al 23 maig, es va reprendre la negociació amb la patronal i el Govern. Malgrat les dificultats inicials que hi va haver amb Foment per abordar la negociació, perquè s'escudaven en l'acord estatal signat per la CEOE, finalment, el proppassat 18 de juny, les organitzacions que integren el Consell de Relacions Laborals (Foment, Pimec, CCOO, UGT i la Generalitat) van segellar l'Acord per al suport i l'acompanyament als processos de negociació col·lectiva en ultraactivitat.

El contingut d'aquest Acord és important i ha de servir per dinamitzar la negociació col·lectiva, perquè els convenis puguin ser actualitzats de manera permanent. L'Acord aposta de forma decidida pel diàleg social i la construcció permanent del marc català de relacions laborals.

L'Acord concreta la creació d'un procediment de suport i acom-

panyament per desbloquejar els convenis col·lectius negociats a Catalunya. Un procediment que recull els principals elements que demanàvem des de CCOO i que són:

- Voluntarietat a l'inici del procediment i per a tot el procés.
- Que durant tot el seu desenvolupament, ja sigui en la mediació davant el Tribunal Laboral de Catalunya o davant de l'autoritat laboral, en el marc de la Comissió de Convenis Col·lectius del Consell de Relacions Laborals, i fins a arribar a l'arbitratge delegat, continuarà sent d'aplicació el conveni finalitzat.
- La inclusió de l'arbitratge delegat, en el procediment, cosa que suposa una millora important respecte de l'acord estatal de la Comissió de Seguiment

del II ANC sobre ultraactivitat, signat el 23 de maig i, sobretot, un important instrument d'intervenció sindical en el procediment.

Acte de signatura

L'Acord, el van signar el dimarts 25 de juny, a la seu del Departament d'Empresa i Ocupació, tots els agents implicats. Ara cal traslladar aquest Acord a cadascun dels convenis que es negocien a Catalunya i, especialment, als gairebé 40 convenis sectorials que a partir del dia 7 de juliol corren el risc de decaure.

El proper dilluns, 1 de juliol, delegacions sectorials i de les direccions de CCOO i UGT es reuniran per definir quins són els convenis que resten per desbloquejar i instaran les diferents patronals perquè assumeixin l'Acord. ■

editorial

LA MOBILITZACIÓ DÓNA FRUITS

La reforma laboral i les altres polítiques de retallades del Govern han donat instruments a les patronals i a les empreses per facilitar l'acomiadament, la pèrdua de salaris i la retallada de drets laborals. Un exemple d'això és la possibilitat de no prorrogar la vigència dels convenis col·lectius que dona la reforma laboral i de deixar desprotegits els treballadors i les treballadores afectats.

Davant d'això, CCOO i altres sindicats vam convocar mobilitzacions per exigir a les patronals el desbloqueig dels convenis que caduquen el

8 de juliol. La jornada del 23 de maig va donar els seus fruits i hem aconseguit signar alguns convenis o prorrogar-ne la vigència d'altres que fins ara estaven bloquejats. També ens ha permès fer comprometre les patronals catalanes en un mecanisme de mediació i arbitratge al qual ja s'han adherit alguns convenis.

Però no en tenim prou i volem que a Catalunya no quedi cap treballador ni treballadora amb un conveni bloquejat. Ens queden trenta convenis i no pararem fins a aconseguir-ho. Com sempre fem, amb la mobilització i la proposta, defensant drets al carrer i a la taula de negociació. ■

CCOO guanya les eleccions sindicals a Nostrum

CCOO ha guanyat les eleccions sindicals a l'empresa de plats preparats i cuina mediterrània Nostrum. A l'empresa, que està situada a Sant Vicenç de Castellet —on hi ha la cuina industrial— i que té 130 treballadors i més de 30 botigues a Barcelona i província, s'hi han fet eleccions al comitè d'empresa, que han donat la majoria a CCOO. De 3 delegats d'UGT i 2 de CCOO al mandat anterior, s'ha passat a 5 delegats per a CCOO i 4 per a la UGT. L'augment del nombre de delegats es deu a l'augment del cens.

Des de la Federació Agroalimentària de CCOO de Catalunya donem les gràcies als companys i companyes que han participat en el procés pel seu treball i als treballadors i treballadores que s'han presentat a la candidatura de CCOO així com als que han dipositat la seva confiança, amb el seu vot, en els companys que formen la candidatura. ■

Protestes dels treballadors de Ciments Uniland, en desacord amb l'ERO presentat pel Grup Portland-Valderrivas

CCOO, al costat dels treballadors de Ciments Uniland, no accepta l'expedient de regulació d'ocupació que planteja el Grup Portland-Valderrivas per reduir el personal. L'ERO, que es presenta a tot l'Estat, afecta 65 treballadors de la planta de Santa Margarida i els Monjos.

El dimecres 19 de juny es va iniciar el procés de negociacions de l'ERO a Madrid. Per demostrar el seu descontentament amb la decisió empresarial, els treballadors de Ciments Uniland es van concentrar, el dimarts 18 de juny, a la planta de Santa Margarida i els Monjos i, posteriorment, van fer una manifestació fins a l'Ajuntament d'aquesta localitat per sol·licitar el suport del consistori. ■

Signa contra el Pla de reestructuració de Catalunya Caixa

La Plataforma Sindical de Catalunya Caixa, de la qual forma part la Secció Sindical de CCOO, ha impulsat una iniciativa de recollida de signatures per modificar el Pla de reestructuració de Catalunya Caixa, que pot significar la reducció del 30% de la plantilla. La pàgina que recull les signatures es troba a Change.org (<http://chn.ge/11kuD16>). La petició va adreçada a José Manuel Durão Barroso, president de la Comissió Europea; Andor László, comissari d'Assumptes Socials; Olli Rehn, comissari d'Assumptes Econòmics; Joaquín Almunia, comissari de la Competència, i Luis de Guindos, ministre d'Economia i Competitivitat. ■

POTS SIGNAR A:

Change.org (<http://chn.ge/11kuD16>)

Milers de persones surten al carrer el 16 de juny contra les polítiques d'austeritat i les retallades

La manifestació convocada el diumenge 16 de juny a Barcelona, contra les polítiques d'austeritat i les retallades, va acollir milers de persones, que exigien ocupació i més protecció social. Es tractava d'una marxa de CCOO, UGT, USOC i la Plataforma Prou Retallades, emmarcada en les mobilitzacions europees impulsades per la Confederació Europea de Sindicats (CES) durant tota la setmana.

La manifestació va sortir des de la plaça de Catalunya amb passeig de Gràcia i va baixar per Via Laietana fins a la seu de Correus, on es va llegir un manifest.

Una nova mostra de la protesta ciutadana contra les polítiques antisocials que impulsen els res-

ponsables de la política econòmica de la Unió Europea, però també contra les polítiques de retallades que es viuen a Catalunya mentre no s'aprova un pressupost necessari per actuar davant les urgents necessitats socials. ■

Toxo participa a Granollers en una assemblea de delegats del territori

El secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, va participar a Granollers, el dilluns 17 de juny, en una assemblea de delegats i delegades convocada per la Unió Intercomarcal del Vallès Oriental – Maresme. La sala del Centre Cultural La Caixa es va omplir de gom a gom per escoltar Toxo, que va estar acompanyat per Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i per Gonzalo Plata, secretari

general del sindicat al territori. Toxo va centrar la seva intervenció a destacar els avenços que s'estaven aconseguint en el desbloqueig dels convenis col·lectius gràcies a la pressió sindical; també va parlar de la propera reunió de la Comissió

Europea i de la poca esperança en el canvi de les polítiques que tant de mal estan fent a la gent treballadora. Finalment, es va centrar en la reforma de les pensions, i aquí va deixar molt clara la posició de CCOO, d'oposició frontal a l'informe dels experts sobre el futur de les pensions. Toxo va assegurar que, per al sindicat, servia l'Acord de pensions del 2011 i que no acceptaria cap proposta de canvi en el sistema. ■

Mor Jordi Fuentes, que va formar part de la direcció de la Federació d'Ensenyament

CCOO de Catalunya lamenta la mort del company Jordi Fuentes Tudela amb 63 anys. En Jordi era catedràtic de Filosofia a l'institut d'ensenyament secundari Eduard Fontserè, de l'Hospitalet, i va ser delegat de CCOO i responsable d'ensenyament secundari a l'antiga Federació d'Ensenyament (avui d'Educació), a finals dels anys noranta, coincidint amb Joan Carles Gallego quan aquest era secretari general d'aquesta federació. En Jordi era molt discret i tímid, amb un gran sentit de la responsabilitat, gens corporatiu i dedicat especialment a treballar a favor de la justícia social. Era pare de dues noies; una d'elles és la famosa nedadora de natació sincronitzada Andrea Fuentes.

28 de juny, Dia Internacional per l'Alliberament Lèsbic, Gai, Transsexual, Bisexual i Intersexual

CCOO de Catalunya, per un país lliure de transfòbia i homofòbia

Sota el concepte *homofòbia*—'odi als homosexuals'—, s'amaga un univers de pors, crueltats, fanatisme i incomprensió envers la diferència. Moltes i molt diverses són les cares de l'homofòbia, i, de moltes d'elles, se'n parlarà aquest 28 de juny, diada pels drets de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals. Des de CCOO de Catalunya també aixecarem la nostra veu contra l'homofòbia i la transfòbia.

El món del treball no està exempt del flagell de la discriminació envers les lesbianes i els gais al lloc de treball. La crisi econòmica torna més vulnerable el col·lectiu LGTB. La desregulació del mercat de treball que han provocat les reformes laborals dificulta, encara més, demostrar que es produeixen discriminacions per orientació sexual, per opció afectiva o per identitat de gènere. Així, és fàcil enco-brir com a acomiadament per causes econòmiques un acomiadament per causes homòfobes.

Les dificultats d'una persona treballadora homosexual o transsexual que vol exercir plenament els seus drets, partint d'una situació d'igualtat, són superiors a les dels treballadors o treballadores heterosexuales. L'ocultació i la repressió davant la por de la discriminació porten a reforçar la hipòtesi de la

inexistència del problema. El retorn a l'armari o la no-sortida tornen a ser una realitat que, tot i que no havia desaparegut, es veu reforçada.

Per a CCOO, la lluita contra qualsevol tipus de discriminació en el món del treball, i en la societat en general, inclosa la que pateix el col·lectiu LGTB, és una prioritat de la nostra acció sindical. Per això, hem promogut la inclusió de clàusules de defensa de la igualtat de tracte per als LGTB en els convenis col·lectius, hem denunciat els casos que detectem d'homofòbia i transfòbia als centres de treball, hem constituït un àmbit LGTB a dins de CCOO per defensar els seus drets i hem donat ple suport a la proposta de llei contra l'homofòbia al Parlament de Catalunya. Avui, 28 de juny, celebrem el Dia Internacional per l'Alliberament Lèsbic, Gai, Transsexual, Bisexual i Intersexual. CCOO de Catalunya estarem presents a la Fira d'Entitats ubicada a l'avinguda de Maria Cristina de Barcelona els dies 28 i 29 de juny i participarem a la **manifestació** per un país lliure de transfòbia i homofòbia, organitzada per la Comissió Unitària 28 de juny, demà dissabte, **29 de juny, a Barcelona (18.30 h a la plaça de la Universitat de Barcelona)**. ■

La Universitat Progressista d'Estiu els dies 3, 4 i 5 de juliol a CCOO

Els propers dies 3, 4 i 5 de juliol obre les portes la nova edició de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya, que se celebrarà a la seu de CCOO de Catalunya. En aquesta ocasió, la UPEC vol contribuir a "repensar-ho tot" per defensar i promoure els valors progressistes de sempre com mai, si cal de noves maneres, amb nous instruments, amb millors idees, en un nou escenari i en un horitzó nacional obert i esperançador. Si voleu més informació i veure el programa complet, us podeu adreçar a la pàgina web de la UPEC (www.upec.cat) i fer la inscripció.

Encara us podeu inscriure a L'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya

Com cada any, la Secretaria de Formació Sindical, Estudis i Cultura del sindicat convoca l'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya. En aquesta ocasió, tindrà lloc els dies 10 i 11 de juliol a la Torre Balldovina, de Santa Coloma de Gramenet.

L'Escola d'Estiu pretén ser un espai obert a l'aprenentatge, la reflexió i el debat, on podrem també compartir inquietuds, experiències i propostes. El títol d'enguany és "Arguments, instruments i valors per fer front a

la crisi". L'Escola d'enguany està oberta a tots els delegats i delegades, així com a tots els afiliats i afiliades al sindicat que vulguin i puguin assistir fins a completar la capacitat de la sala. Cal fer una inscripció prèvia al correu electrònic jmhidalgo@cco.cat. Si voleu consultar el programa de l'Escola, el trobareu a:

http://www.ccoo.cat/pdf_documents/2013/EscolaEstiu2013_triptic.pdf

El Pacte Més Indústria presenta un document amb 138 propostes per a un nou impuls a la indústria catalana

Les organitzacions promotores del Pacte Més Indústria van presentar ahir el document, que recull 138 propostes per a un nou impuls a la indústria catalana, en un acte que va tenir lloc al Paranimf de la Universitat de Barcelona.

En aquest acte van intervenir el president del Pacte Més Indústria, Joan Trullén; el rector de la UB, Dídac Ramírez, i els diferents responsables de les organitzacions promotores, que van explicar els continguts i objectius essencials de les 138 propostes de caire divers que recull el document, que ha estat elaborat per vuit grups temàtics de treball i que abasten tots els factors clau per situar la indústria al centre de la reactivació econòmica de Catalunya. Per part de CCOO de Catalunya, va intervenir el seu secretari general, Joan Carles Gallego.

Amb aquest document, les institucions del Pacte Més Indústria insten el conjunt de la societat catalana i les seves institucions de govern a promoure decididament unes polítiques industrials per a la recuperació de la crisi, potenciant la indústria i l'economia productiva.

El Pacte per a la indústria a Catalunya, que integra organitzacions empresarials, sindicats, universitats i col·legis professionals, pretén ser un marc de reflexió i generador de propostes perquè la indústria catalana tingui un paper central en la sortida de la crisi, a través de la creació d'un nou model industrial altament competitiu.

Aquest document, que trobeu al web de CCOO de Catalunya (www.ccoo.cat), és fruit del treball realitzat per vuit grups de discussió: perímetre i definició de la indústria; finançament; formació; energia; infraestructures per a la indústria; recerca, desenvolupament i innovació; cooperació, clústers i internacionalització, i Horitzó Europa 2020. ■

El dimarts es constitueix el Comitè de Dones de CCOO de Catalunya

El proper dimarts, 2 de juliol, es constituirà el Comitè de Dones de CCOO de Catalunya, seguint el mandat del X Congrés del sindicat. L'acte tindrà lloc a les 10 hores, a la sala d'actes de la seu del sindicat i hi intervindran Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i Alba Garcia, secretària de la Dona i Cohesió Social.

El Comitè de Dones de CCOO de Catalunya és un espai transversal de foment de la participació, de caràcter consultiu i de millora de la direcció

sindical pel que fa a la perspectiva de gènere i a l'enfortiment del paper de les dones al sindicat.

Les seves competències i funcions són reflexionar, compartir experiències, avaluar i fer propostes sobre les polítiques i actuacions del sindicat en relació amb la perspectiva de gènere.

També serà un espai de formació i sensibilització sobre aquesta qüestió en el conjunt de l'estructura del sindicat, i pretén que les dones que en formen part aprofundeixin en aquesta dimensió. ■

CCOO reclama un fons d'emergència per a l'alimentació dels infants aquest estiu

1.481. Càritas ha informat que, en el cas de Barcelona, s'han atès 20.000 menors, ja sigui en menjadors socials i centres oberts educatius ja sigui ajudant directament les famílies. En estudis publicats, s'ha detectat que el 28% dels menors catalans ja estan en situació de pobresa.

CCOO de Catalunya considera que aquest no és un altre problema sectorial que s'ha de resoldre des dels departaments d'Ensenyament i de Benestar Social o des de la bona disposició dels ajuntaments. Aquest és un problema de país que necessita solucions de país i una decisió immediata de la màxi-

ma autoritat política, com és el president de la Generalitat.

Hem demanat que, de manera immediata, es destini una partida econòmica per atendre els menors del conjunt de Catalunya que ja s'ha detectat que estan en una situació de malnutrició o que es troben en situació de risc. Aquest fons d'emergència hauria d'estar gestionat pels ajuntaments com a principals garants de proximitat a les necessitats del territori, amb la gestió col·legiada d'entitats i sindicats. El Govern de la Generalitat, atès l'estat d'emergència, hauria d'avançar els diners o, si més no, no demorar el pagament del fons. ■

CCOO recull la voluntat de la majoria de treballadors de la XHUP i no accepta la proposta de conveni del mediador de la Generalitat

El 21 de juny, CCOO va comunicar al mediador del Departament d'Empresa i Ocupació que, atenent a la voluntat dels treballadors i treballadores, manifestada en les consultes que juntament amb UGT es van convocar als centres de treball del sector de la Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública (XHUP), no acceptava la seva proposta mediadora. De les patronals, únicament ACES hauria acceptat la proposta. El mediador ha comunicat el resultat de la mediació al president de la Comissió Negociadora, que ha de convocar una reunió. CCOO demanarà la pròrroga del conveni mentre continua la negociació. Si aquesta pròrroga no és acceptada per les organitzacions patronals, el conveni perdrà la vigència el dia 8 de juliol. ■

Si vols més igualtat, negocia més formació

L'actual crisi econòmica ha posat de relleu i ha accentuat els desequilibris de gènere del nostre mercat de treball: menors taxes d'ocupació, segregació sectorial i ocupacional, major presència de contractes atípics i nivells salarials inferiors.

És important que, mitjançant la negociació col·lectiva, s'impulsin plans d'igualtat que contribueixin, entre altres mesures, a l'accés a l'ocupació, a la igualtat salarial i a la promoció professional i la formació.

Premi al Pla d'igualtat d'Autoliv Kle

El mes passat, el Pla d'igualtat d'Autoliv Kle va ser guardonat amb el Premi Aurora Gómez perquè té com a eix principal un pla de formació de prevenció de l'assetjament sexual. Una bona pràctica que ha estat resultat del compromís de l'empresa –la implicació del comitè d'empresa–, de la Federació d'Indústria, de la Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya i de la Fundació per a la Formació i l'Estudi Paco Puerto. El treball cooperatiu entre diferents àmbits és possible i, a més, és eficaç.

Des de la Fundació Paco Puerto hem intervingut en les següents fases del pla: anàlisi de necessitats formatives, gestió del crèdit de formació de l'empresa i execució de l'acció formativa.

Més de vint anys d'experiència en la gestió i l'organització de la formació ens converteixen en una de les entitats amb més coneixement del sector de la formació. Si vols més igualtat, negocia més formació. La Fundació Paco Puerto et pot ajudar.

Si necessites més informació, ens pots trucar al 93 481 27 17 o enviar-nos un correu a fpuerto@cco.cat. ■

Joana Agudo, membre del Comitè Econòmic i Social Europeu

“Si és a Europa on es prenen les decisions, és allà on hem d’incidir perquè la situació canviï”

Joana Agudo ha format part de CCOO de Catalunya gairebé des dels seus inicis. Després de passar per la Confederació Europea de Sindicats, on va assumir la Secretaria d’Internacional, va presidir els consells sindicals interregionals d’àmbit europeu. Ha estat la primera dona de CCOO i la primera sindicalista catalana a participar a l’Executiva de la CES; des de fa uns anys és una de les tres representants que la Confederació té al Comitè Econòmic i Social. La seva perspectiva dels temes europeus va lligada a la vivència diària de qüestions molt pràctiques, però també a la convicció que qualsevol estratègia sindical passa, inevitablement, per Europa.

■ **Ens pots explicar breument en què consisteix la tasca del Comitè Econòmic i Social Europeu (CESE)?**

És una institució europea reconeguda en el Tractat de la Unió Europea. El Tractat estableix que la normativa, les lleis i les directrius que han de ser aprovades pel Parlament o pel

Consell han de passar primer per una fase de consulta en el CESE, i també, en alguns casos, pel Comitè de les Regions. Per tant, nosaltres som consultats per cadascuna de les propostes legislatives que fan el Comitè i el Parlament. El CESE està integrat per tres grups. El grup 1, que representa l’empresariat; el grup 2, que representa les organitzacions sindicals, i el grup 3, en el qual participen associacions diverses, agrupacions de consumidors, productors agrícoles, etc.

■ **La teva feina al CESE ha enriquit la perspectiva que tens de la Unió Europea?**

És una perspectiva nova. De fet, el CESE és un àmbit de diàleg permanent i també de concertació permanent, perquè els dictàmens que escrivim, els acordem a escala europea amb els representants de l’empresariat i els del grup 3. Nosaltres representem les organitzacions nacionals, però mantenim un diàleg constant. El CESE el que fa és un exercici permanent de consens per arribar a acords comuns. Això és el que m’ha aportat. Abans treballava dins de la meva organització o dins de la GES i tenia molta autonomia. Ara m’he de moure en el marc d’una institució que és tripartida.

■ **Moltes persones tenen una imatge de Brussel·les com un món molt tècnic i burocràtic, en el qual sovint manca la sensibilitat davant dels problemes reals. Com ho veieu vosaltres, al grup 2 dels treballadors del CESE?**

Jo, personalment, sempre he dit el mateix: si la gent veu tan malament Europa és obvi que és precisament allà on s’ha d’anar a treballar. Si és a Europa on es prenen les decisions, i la situació és tan dolenta, és allà on hem d’incidir, perquè la situació canviï. Una segona qüestió

és que jo, com a membre del CESE, pateixo, exactament igual que tots els treballadors i treballadores, l’onada neoliberal que s’està carregant el que és la participació social. En aquests moments, malgrat que el seu paper està reconegut en el Tractat de la Unió, el Consell i també el Parlament tenen la tendència de no voler consultar o de no fer cas de les consultes que fan al CESE. Nosaltres hi som per reivindicar que les consultes siguin realment efectives. Que es consulti abans de prendre les decisions. Que per prendre les decisions es tingui en compte el resultat de les consultes.

■ **Des de fa uns anys, s’ha fet palesa una ingerència molt forta en qüestions que abans quedaven reservades al diàleg social o a la negociació col·lectiva. No és ja tan sols un problema d’arquitectura institucional, sinó una qüestió que té més a veure amb la pura ideologia.**

Hem de recordar que qui mana a Europa és, per una banda, el Consell i, per l’altra, el Parlament. És un procés de codecisió permanent. El Consell són els governs nacionals, que, des de fa un temps, són majoritàriament de dretes. Si considerem que el Parlament Europeu també està majoritàriament en mans del Partit Popular europeu entendrem perquè tenim aquesta onada liberalitzadora a Europa. Hi ha també un segon factor, el de la crisi econòmica, política i social a Europa. Per a molts dels temes que ens afecten directament, com és el cas de la negociació col·lectiva, no hi havia competències europees. Avui, mitjançant la troica i les directrius que aprofiten la crisi de l’euro, s’està intervenint en temes nacionals que, anys enre, no s’haguessin atrevit a tocar. S’estan col·lant orientacions de l’FMI, de la troica i d’altres entitats europees o mundials, disfressades de

“Si tornem a tenir una majoria de liberals i del Partit Popular a Europa tindrem una legislació que serà continuista amb la que hem tingut fins ara”

recomanacions que es justifiquen en el marc de la crisi. De totes maneres els dos factors van lligats. Ja abans de la crisi es començava a olorar aquesta onada dretana, per la composició del Consell i per la composició del Parlament. Quan la gent diu que és la Comissió Europea o la Unió Europea la que té la culpa de tot, sempre dic: pareu atenció! Qui pren les decisions no és la Comissió Europea. La Comissió Europea fa propostes, molt de dretes, però si el Consell les tallés i les modifiqués això seria vàlid. I si el Parlament fos d'esquerres també podria intervenir-hi...

■ **L'Europa del Consell, això és, l'Europa dels estats, amenaça l'Europa social. Potser ens hagués anat millor amb una Europa de les regions?**

Efectivament, era una gran esperança que teníem tots plegats. Els dos comitès consultius de la UE fixats en els tractats estan dissenyats precisament per fer aquest contrapès. Dispossem de dos instruments d'àmbit europeu per poder gestionar la construcció europea d'una manera més participativa: que puguin parlar les regions i que puguin parlar també els interlocutors socials. En aquests moments s'està silenciant o no es dóna la importància que s'hauria de donar als dictàmens i a les consideracions d'ambdós comitès. A mi em preocupa prioritàriament el CESE, perquè penso que els interlocutors socials som la clau. Però les regions podien haver tingut un paper important.

■ **Una de les crítiques que més es repeteixen és la legitimitat democràtica que li manca a la governança europea. Potser seria important desenvolupar les funcions i competències del Parlament Europeu?**

Les eleccions sempre tenen el mateix paper. Ja sigui en l'àmbit regional, estatal o europeu. Primer de tot s'ha de votar, perquè si hi ha un organisme que no ha estat votat per la majoria de

la població, d'entrada no és representatiu, malgrat que les xifres li donin una majoria. Sempre és preocupant que hi hagi una abstenció molt forta. Seria també preocupant per a nosaltres que hi hagués de nou, i repeteixo, de nou, una ofensiva de la dreta. Perquè la dreta sempre vota, això s'ha de reconèixer, tant en l'àmbit nacional com europeu. Si tornem a tenir una majoria de liberals i del Partit Popular a Europa tindrem una legislació que serà continuista amb la que hem tingut fins ara. Per altra banda, si som capaços de capgirar-ho, pot ser molt important. De tota manera amb les eleccions a Europa passa com amb totes les eleccions, que són cada ics temps, i que pel mig s'ha de garantir la incidència de la ciutadania. Hi ha la possibilitat de fer iniciatives parlamentàries, d'incidir a través del CESE, d'influir mitjançant els governs, perquè s'apliquin les normatives. Això vol dir que la ciutadania s'ha d'acostumar a fer un seguiment molt exhaustiu del que es fa al Parlament Europeu i estar molt pendents dels diputats que van a Europa, i de quina feina fan allà. Els hauríem d'anar acompanyant. En el cas que la seva tasca no ens agradi hauríem de lluitar perquè modifiquessin les seves posicions.

■ **Vas ser la primera dona de CCOO i la primera sindicalista catalana a participar en l'Executiva de la CES. Com veus ara mateix la situació de la nostra Confederació europea?**

La CES, en aquests moments, està patint els problemes d'unes organitzacions sindicals que no han acabat de donar-li els instruments perquè pugui intervenir a escala europea. Això passa, a més, en un moment en el qual, en l'àmbit europeu, el Consell i la mateixa Comissió no reconeixen la CES com un interlocutor important, senzillament perquè no volen reconèixer les organitzacions sindicals. Estem immersos en una ofensiva que té com a carac-

terística, precisament, no voler treballar amb els sindicats. Es dóna la paradoxa que creen un conflicte i no estan disposats a negociar-ne la resolució. Aquesta és la situació que tenim en aquests moments a Europa. Els papers i els documents de la CES arriben a la Comissió, però no s'acaba de trobar la manera que les seves activitats i propostes siguin reconegudes...

■ **CCOO de Catalunya, en nom de la Confederació estatal, va presentar en el passat congrés de la CES a Atenes una resolució per la vaga general europea. Calen instruments també d'àmbit europeu per reforçar la correlació de forces?**

Penso que això ho hem de mirar seriosament. El concepte de vaga no és igual a tot arreu. Nosaltres, a escala nacional, sabem molt clarament quan fem una vaga, perquè la fem, quins objectius tenim, quin marge de maniobra tindrem després per negociar els resultats de la vaga, perquè sigui positiva a curt o a mitjà termini. El problema és que en aquests moments una vaga a escala europea topa amb dos problemes greus. El primer és que hi ha països i organitzacions sindicals confederals que no volen fer vaga, perquè no creuen que la vaga sigui l'instrument adequat. Això seria fàcil de solucionar. L'altre problema greu i que no és fàcil de solucionar és el dels objectius comuns. Si en aquests instants hi ha sindicats que no estan per fer una vaga no és tan sols per qüestions culturals, sinó perquè avui no tenen clar que una i una altra organització sindical tinguin uns objectius comuns. Ara tenim un problema molt greu de fons i és que no hi ha una homogeneïtzació de programa i aquest, per a mi, és el problema més important i és un problema polític, no organitzatiu...

■ **Has participat en el grup de treball sobre l'Estratègia Europea 2020 i vas fer un dictamen sobre la perspectiva de gènere**

“Per a mi, la batalla central en aquests moments és continuar lluitant perquè la democràcia entri a les empreses”

en aquesta estratègia. La crisi comporta un augment de la bretxa salarial. Quin és l'horitzó per a l'ocupació femenina a Europa a mitjà termini?

Tal com vaig intentar reflectir en aquest dictamen, la situació de la dona, en molts àmbits, és molt dolenta. I ho és, bàsicament, en els set àmbits d'intervenció de l'Estratègia 2020. Les dones estem treballant menys del que ho hauríem de fer en relació amb la població activa, i estem treballant més en els sectors de menys futur. També treballem en les pitjors categories socials i no estem participant en la gestió dels àmbits de futur. La situació és dolenta per a tots els treballadors, però és encara més dolenta per als treballadors immigrants, per a les dones i per als treballadors joves o sense qualificació. És un problema gradual, i dins d'aquesta graduació, les dones correm el risc de sortir-ne, de la crisi, en una situació molt dolenta. El problema de l'Estratègia Europea 2020 és que es va plantejar en un moment en el qual encara no es preveia que la crisi fos tan forta i amb uns pressupostos que no es corresponien amb els que hi ha actualment. Per tant és una estratègia que si d'entrada tothom va fer veure que se la creia, ningú no l'ha aplicada plenament ni amb el rigor que es mereixia.

■ Des de la perspectiva que et donen gairebé quaranta anys d'activitat sindical, ens podries dir quina era la societat i la lluita que et vas trobar, i quina és la lluita i la situació que veus ara?

Quan vaig començar era jove, i això, per començar, dona una altra perspectiva. Nosaltres volíem enderrocar el franquisme, la dictadura i obrir les presons. En aquests moments, penso que estem en millors condicions que no estàvem llavors, i les condicions no són més difícils de complir. Avui volem derrotar el liberalisme que en aquell moment també hi era, però tenia forma de dictadura. Hem d'evitar que agafi aquesta forma. Volíem obrir les presons, i avui hem d'intentar que la llibertat i la democràcia es mantinguin per no tornar-hi. Senzillament estàvem en una fase en la qual volíem

construir el sindicat i érem molt pocs i ara tenim un sindicat amb molts problemes, però som molts i som a les empreses. Penso que hi ha una reivindicació que hem explicat poc i que caldria posar-la a les banderes en aquests moments i és que la democràcia ha d'entrar de nou a les empreses. Aquest és per a mi el tema clau, perquè és d'aquí d'on ens volen treure, no ho oblidem mai. I aquest és el motiu de l'atac als convenis col·lectius, a les indexacions... La batalla central en aquests moments és continuar lluitant perquè la democràcia entri a les empreses, no els sindicats, no els convenis, no... La democràcia, perquè ho inclou tot... Per a mi aquest és el tema clau, i el que marca la

diferència entre els països avançats i els que no ho són. De tota manera hi ha un repte que la crisi ha posat a sobre de la taula i que ens obliga a repensar el model de sindicat i és que nosaltres vam entrar a les empreses en el moment en què les empreses eren grans i no es movien tant. Ara hem de pensar com seguir a les empreses pensant que n'hi ha moltes de petites i mitjanes, que es mouen molt, i que els treballadors i treballadores també es mouen molt dins d'elles. S'ha de trobar un nou model sindical, però la base és la mateixa: ser a les empreses. Si un sindicat no és a les empreses no és un sindicat. ■

Ricard Bellera

CCOO de Catalunya pren la presidència del CSIR Pirimed

En l'assemblea general del passat dia 25, CCOO de Catalunya va ser elegida per unanimitat per ocupar la presidència del Consell Sindical Interregional Pirimed, que exercirà durant dos anys.

El Consell Sindical Interregional Pirimed agrupa les principals organitzacions sindicals franceses, catalanes i andorranes de l'euroregió. És actiu des de fa gairebé trenta anys i promou activament el diàleg i l'acció sindical transfronterera. Com a representant de la Confederació Europea de Sindicats sobre el terreny trasllada les seves iniciatives i activitats i defensa els drets i les condicions dels treballadors transfronterers. Per al seu mandat, les prioritats seran el seguiment de la mobilitat laboral a la frontera, que avui mostra signes de gran precarietat, el suport del sindicat andorrà en la defensa dels seus interessos i el reconeixement de les organitzacions sindicals com a interlocutors irrenunciables en l'articulació de les polítiques estructurals que gestiona la Co-

El CSIR Pirimed dona suport a les jornades europees i a les vagues a una banda i l'altra de la frontera amb nombroses mobilitzacions conjuntes

munitat de Treball dels Pirineus. El CSIR Pirimed també continuarà molt actiu en el seguiment del projecte de l'Hospital Transfronterer de la Cerdanya, en l'acompanyament de les polítiques de transició energètica, i en la defensa dels interessos dels treballadors i treballadores en el desenvolupament de les xarxes de transport de passatgers i de mercaderies en el marc de l'arc mediterrani. En nom de CCOO de Catalunya, la presidència del CSIR Pirimed l'exercirà el seu secretari d'Internacional, Migracions i Cooperació, Ricard Bellera. ■